

- Luna culturii: E. Mandric — Cartea — la loc de cinste (pag. 3-a).
- Guvernul Indoneziei a luat noi măsuri pentru apărarea integrității teritoriului (pag. 3-a).
- Oaspeții români în Egipt (pag. 3-a).
- La Paris s-a deschis sesiunea Consiliului N.A.T.O. (pag. 3-a).

- Depresiune economică în S. U. A. (pag. 3-a).
- Noi ciocniri în Cipru (pag. 3-a).
- Comunicatul romino-venenit cu privire la vizita în Republica Populară Română a Emirului Seif El Islam Mohammed El Badr, prințul moștenitor al Regatului Mutawakkil al Yemenului, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministru al Afacerilor Externe și ministru al Apărării (pag. 4-a).
- Puternic curent în rândurile S.F.I.O. spre o politică de pace în Algeria (pag. 4-a).
- Actuala sesiune a Adunării Generale a O.N.U. și-a încheiat lucrările (pag. 4-a).

SUB STEAGUL MARXISM-LENINISMULUI ȘI AL INTERNAȚIONALISMULUI PROLETAR

EXPUNEREA TOVARĂȘULUI GH. GHEORGHIU-DEJ LA ADUNAREA ACTIVULUI DE PARTID DIN ORAȘUL ȘI REGIUNEA BUCUREȘTI

TOVARĂȘI,

Plenara Comitetului Central din 14 decembrie a dezbătut darea de seamă asupra participării delegației Partidului Muncitoresc Român și a guvernului Republicii Populare Române la sărbătorirea celei de-a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, precum și asupra activității reprezentanților partidului nostru la consfătuirile partidelor comuniste și muncitorești care au avut loc la Moscova în zilele de 14-16 și 16-19 noiembrie 1957.

Sărbătorirea la Moscova a zilei de 7 Noiembrie, la care au participat delegațiile de partid și guvernamentale din țările socialiste, reprezentanții partidelor comuniste și muncitorești și delegațiile oamenilor muncii din aproape toate țările lumii, a prilejuit o puternică manifestare a solidarității internaționale a celor care muncesc, a dragostei și stimei oamenilor muncii de pretutindeni față de Uniunea Sovietică și de eroicul Partid Comunist al Uniunii Sovietice.

Reportul prezentat de tovarășul N. S. Hrușciov la sesiunea jubiliară a Sovietului Suprem al U.R.S.S. a făcut bilanțul marilor realizări obținute de țara socialismului victorios și al uriașei creșteri a înflăcăratei perspective de dezvoltare ale poporului sovietic pe drumul construirii comunismului și politica dusă cu consecvență de Uniunea Sovietică pentru apărarea păcii și libertății popoarelor. Succesele în realizarea revoluției, creșterea și întărirea mișcării muncitorești internaționale oglindesc trăncie și superioritatea orinduirii socialiste, justetea și vitalitatea ideilor atotbiruitoare ale marxism-leninismului. După cum se știe, prezența la Moscova a reprezentanților partidelor frațetești din peste 60 de țări a prilejuit organizarea, în cadrul unor consfătuiri, a unui schimb de păreri asupra problemelor actuale ale situației internaționale și ale luptei pentru pace și socialism, asupra problemelor generale ale mișcării muncitorești și muncitorești. Consfătuirea reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste și Consfătuirea mai largă a reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești constituie un mare eveniment de importanță excepțională în istoria mișcării comuniste și muncitorești mondiale.

La Consfătuirea din 14-16 noiembrie, reprezentanții partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste și-au exprimat unitatea lor de vederi în problemele fundamentale ale teoriei și practicii revoluției și construcției socialiste. Declarația adoptată în unanimitate la această consfătuire, document de înaltă valoare teoretică și practică pentru toate partidele comuniste și muncitorești, cuprinde o analiză profundă, pe baza înflăcăurii marxist-leniniste, a fenomenelor esențiale ale dezvoltării societății în epoca noastră. Contribuie la întărirea coeziunii și unității mișcării comuniste și muncitorești mondiale, dă o perspectivă clară forțelor care luptă împotriva imperialismului, pentru democrație și socialism.

„Manifestul Păcii”, adoptat la cea de-a doua Consfătuire, exprimă voința și interesele sutelor de milioane de oameni din lumea întreagă, însuși noi forțe și speranțe în lupta pentru apărarea bunului cel mai de preț al omenirii — pacea.

TOVARĂȘI,

Au trecut doar 40 de ani de la prima revoluție socialistă victorioasă, care a deschis o eră nouă în istoria omenirii. În acest răsărit, lumea a căpătat o nouă înflăcărire. Încă deunăsprezece țări s-au mai desprins din lanțurile capitalismului, iar socialismul s-a transformat într-un puternic sistem mondial. Astăzi, țărilor socialiste le revin 26% din teritoriul și peste 1/3 din populația globului; peste 950 milioane de oameni s-au eliberat pentru totdeauna de exploatarea capitalistă și merg pe calea construirii orinduirii socialiste. Așa cum arată analiza cuprinsă în Declarație, cel mai puternic principiu al epocii noastre este trecerea omenirii de la capitalism la socialism. Grandioasa lăcașerie care are loc în lumea întreagă demonstrează justetea genialei previziuni științifice de acum peste 100 de ani a lui Marx și Engels, care arătau în Manifestul Partidului Comunist că „pierrea burgheziei și victoria proletariatului sunt deopotrivă de inevitabile”.

Dezvoltarea uriașă a forțelor socialiste a stimulat creșterea impetuoasă a mișcării antiimperialiste a popoarelor din țările coloniale și dependente. În afară de popoarele mari Chine, Coreei de Nord și Vietnamului de Nord, după cel de-al doilea război mondial peste 700 de milioane de oa-

meni au scuturat jugul colonialist. Pe teritoriul fostelor țări coloniale și dependente s-au constituit 25 de state noi. Destruăm sistemul colonial, creșterea mișcărilor de eliberare națională în țările coloniale sau dependente slăbesc continuu pozițiile imperialismului, care și-a pierdut vechea dominație asupra majorității populației globale.

Așa cum arată Declarația Consfătuirii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste, desfășurarea și rezultatele înțrecerii dintre cele două sisteme — socialist și capitalist — determină evoluția situației internaționale, mersul dezvoltării mondiale.

Într-un timp istoric scurt, Uniunea Sovietică a lăsat mult în urmă marile țări capitaliste din Europa în ce privește volumul absolut al producției industriale. Uniunea Sovietică rezolvă cu succes sarcina de a ajunge din urmă și de a întrece cele mai dezvoltate țări capitaliste din punct de vedere al producției pe cap de locuitor. Succesele epocale obținute de Uniunea Sovietică în dezvoltarea științei și tehnicii, succese private cu admirație de întreaga lume, au făcut ca, până și în lagărul dușmanilor socialismului, mulți oameni să-și dea seama că întrecerea dintre cele două sisteme se desfășoară în favoarea socialismului și defavorabil capitalismului. A venit timpul când înseși cercurile conducătoare americane și-au recunoscut deschis la mult trimbiată pretenție cu privire la superioritatea absolută a S.U.A. și să pună problema înțrecerii și înfrângerii celei mai puternice țări capitaliste din lumea noastră, Uniunea Sovietică, în evidență avans față de S.U.A.

Mari realizări în dezvoltarea economiei, științei, tehnicii și culturii au obținut Republica Populară Chineză și celelalte țări socialiste.

În perioada de după război, țările sistemului socialist și-au mărit de 4 ori volumul producției industriale, pe când în lumea capitalistă producția industrială s-a mărit în acest răstimp abia de două ori. Astăzi sistemul socialist mondial a înțrecut de 10% din producția mondială față de țările capitaliste. Sistemul socialist mondial în revine astăzi aproape 38% din producția mondială a cărbunului, 26% din producția de fier, 25% din producția de oțel, aproape 40% din recolta mondială de cereale, peste 30% din recolta de bumbac. Creșterea specifică a producției industriale în țările socialiste crește necontenit. În țara noastră, creșterea producției globale a crescut față de 1938 de aproape 3 ori și jumătate. Acest ritm de dezvoltare a forțelor de producție era de neconcepție în economia capitalistă a României.

În țările socialiste, trecerea puterii de stat în mâinile clasei muncitoare, eliberarea de exploatarea capitalistă, de anarhia producției, de crize și șomaj, descătușează inițiativa creatoare a poporului muncitor, dau un impuls necunoscut în istoria dezvoltării economiei și culturii. Viața dovedește că socialismul este orinduirea cea mai bună pentru dezvoltarea și bunăstarea oamenilor.

Sistemul capitalist nu poate fi însă limitat la cîteva țări înaintate aliate „la vârful piramidei”. Este bine cunoscut faptul că milioane de oameni și muncii din țările dependente și coloniale, care reprezintă imensa majoritatea a populației lumii capitaliste, continuă să ducă o viață de mizerie extremă, de lipsuri și suferințe din cele mai grele.

Dar despre aceste stări de lucruri reale se feresc să sufle vreun cuvânt ideologii reformiști, propagandiștii zeloși ai „capitalismului popular”, al „capitalismului organizat” și al altor asemenea teorii menite să arunce praf în ochii clasei muncitoare. Realitatea este însă altfel de tristă și confirmă justetea tezelor marxiste cu privire la pauperizarea clasei muncitoare în capitalism — teze de nezdruincinat, pe care se bazează aprecierile Declarației Consfătuirii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste.

Situația capitalismului contemporan se caracterizează prin îngustarea considerabilă a sferelor sale de influență, înfrângerea contradicțiilor între burghezie și clasa muncitoare, între burghezia monopolistă americană și popoarele din alte țări capitaliste, între marile trusturi din S.U.A. și burghezia din alte țări. Burghezia monopolistă din S.U.A. încearcă să-și asigure dominația nu numai asupra țărilor capitaliste slab dezvoltate, ci și asupra unor țări capitaliste înaintate ca Anglia, Franța. Ea încearcă pe toate căile să salveze sistemul de subjugare colonială și să preia pozițiile deținute în colonii de partenerii săi. Aceasta provoacă vînmulțuriri în cercurile burgheze din vechile țări coloniale. Așa-zisa „piață europeană comună”, care asigură poziții avantajoase monopolurilor

celinite considerabil, iar proporția folosirii capacităților de producție se micșorează de la an la an.

Totodată scade ritmul sporirii producției industriale. El a fost de două ori mai mic în 1956 decât în 1955, scăderea continuând neîntrerupt în tot cursul anului 1957. Sînt cunoscute serioasele dificultăți economice prin care trec chiar și țări capitaliste înaintate ca Anglia, Franța — instabilitatea balanțelor comerciale, accelerarea tendințelor inflaționiste, majora-

rea continuă a preturilor. Remedii pe care li încearcă burghezia monopolistă, îndecăscăbi din S.U.A. — intensificarea curselor înarmărilor — duc în ultima analiză la restringerea puterii de cumpărare a maselor largi, la acumularea mai intensă a premizelor unei profunde crize economice.

În economia țărilor capitaliste se ascut contradicțiile între caracterul lor de producție și relațiile de producție, între muncă și capital. Deși ca urmare a luptei clasei muncitoare — stimulată de existența și succesele țărilor socialiste — unele pături ale clasei muncitoare din țările capitaliste cele mai dezvoltate au obținut o anumită mărire a salariilor, într-o serie din acestea țări salariul real este mai mic decât înainte de război. Aproape jumătate din muncitorii francezi cîștigau în 1956 sub limita bugetului minim calculat pentru un lucrător necalificat și fără familie; salariul real pe oră al metalurgistului parizian este acum cu circa 30% mai mic decât în 1938. În toate țările capitaliste are loc prin urmare o înăsprire a exploatarei clasei muncitoare, care își găsește expresia în rămînerea în urmă a salariului real față de valoarea forței de muncă.

Sistemul capitalist nu poate fi însă limitat la cîteva țări înaintate aliate „la vârful piramidei”. Este bine cunoscut faptul că milioane de oameni și muncii din țările dependente și coloniale, care reprezintă imensa majoritatea a populației lumii capitaliste, continuă să ducă o viață de mizerie extremă, de lipsuri și suferințe din cele mai grele.

Dar despre aceste stări de lucruri reale se feresc să sufle vreun cuvînt ideologii reformiști, propagandiștii zeloși ai „capitalismului popular”, al „capitalismului organizat” și al altor asemenea teorii menite să arunce praf în ochii clasei muncitoare. Realitatea este însă altfel de tristă și confirmă justetea tezelor marxiste cu privire la pauperizarea clasei muncitoare în capitalism — teze de nezdruincinat, pe care se bazează aprecierile Declarației Consfătuirii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste.

Situația capitalismului contemporan se caracterizează prin îngustarea considerabilă a sferelor sale de influență, înfrângerea contradicțiilor între burghezie și clasa muncitoare, între burghezia monopolistă americană și popoarele din alte țări capitaliste, între marile trusturi din S.U.A. și burghezia din alte țări. Burghezia monopolistă din S.U.A. încearcă să-și asigure dominația nu numai asupra țărilor capitaliste slab dezvoltate, ci și asupra unor țări capitaliste înaintate ca Anglia, Franța. Ea încearcă pe toate căile să salveze sistemul de subjugare colonială și să preia pozițiile deținute în colonii de partenerii săi. Aceasta provoacă vînmulțuriri în cercurile burgheze din vechile țări coloniale. Așa-zisa „piață europeană comună”, care asigură poziții avantajoase monopolurilor

americane și vest-germane, concurența Germaniei occidentale și Japoniei, care înlătură Anglia de pe vechile ei piețe, amenințînd într-o măsură crescîndă pozițiile acaparate de S.U.A., neînțelegerile crescînde în coaliția agresivă a Atlanticului de Nord, reprezintă un ghem de puternice contradicții între țările imperialiste.

Capitalismul se află sub semnul declinului și al ascuțirii crizei sale generale. Socialismul crește și se întărește, demonstrînd prin succesele Uniunii Sovietice în construirea comunismului, prin succesele construcției socialiste în R. P. Chineză și în celelalte țări, prin creșterea mișcărilor comuniste în întreaga lume, că lui îi aparține viitorul.

Capitalismul se află sub semnul declinului și al ascuțirii crizei sale generale. Socialismul crește și se întărește, demonstrînd prin succesele Uniunii Sovietice în construirea comunismului, prin succesele construcției socialiste în R. P. Chineză și în celelalte țări, prin creșterea mișcărilor comuniste în întreaga lume, că lui îi aparține viitorul.

TOVARĂȘI,

În zilele noastre, problema apărării păcii a devenit problema fundamentală a politicii mondiale, de însemnată hotărîtoare pentru toate popoarele lumii.

Ceea ce caracterizează astăzi politica internațională, promovată de Uniunea Sovietică, China populară și de celelalte țări socialiste și în favoarea căreia se pronunță și acțiunea și acțiunea de pace este și liniștea și dezarmarea războiului, promovată de cercurile agresive din Statele Unite ale Americii. Concentrînd în jurul lor forțele cele mai întinse ale reacțiilor și războiului din întreaga lume capitalistă, aceste cercuri duc politica „de poziții de forță”, reînviind mila- tarismul vest-german, se opun cu înverșunare încercării comune de organizare a unei curse înarmărilor și acțiunilor împotriva țărilor socialiste și a țărilor eliberate din jugul colonial, periclitînd independența chiar a unor țări capitaliste dezvoltate, se străduiesc să instaurze dominația mondială a imperialismului american. Cercurile agresive imperialiste se tem de pace. În speranța nebușească de a opri în loc, cu forța armelor, procesul istoric inevitabil al progresului social, ele urmează cu încăpăținare politica de pregătire a războiului nuclear. Atîm timp cît se menține imperialismul, se menține și terrenul pentru războaie de jaf și cotropire.

Așa cum a arătat Declarația, astăzi, pentru prima oară în istorie, există suficiente forțe pentru a împiedica dezlănțuirea unui nou război. Lagărul unit și puternic al țărilor socialiste, în frunte cu Uniunea Sovietică, reprezintă cel mai sigur reazim al păcii și securității popoarelor. Totodată, pe arena mondială mai acțiunează o mare forță în slujba păcii: popoarele care s-au smuls din cătușele colonialismului și luptă pentru întărirea independenței lor naționale și mișcarea de eliberare a popoarelor din țările dependente și coloniale. Pretutindeni crește și se dezvoltă marea mișcare de masă a popoarelor pentru pace. Partea cea mai combativă a maselor largi, care se opun politicii agresive a cercurilor monopoliste interesate în pregătirea unui nou război, este clasa muncitoare internațională în frunte cu detașamentele ei de avangardă — partidele comuniste și muncitorești.

După cum se știe, cercurile imperialiste agresive n-au putut opri desfășurarea victorioasă a revoluției din China. S-au soldat cu eșecuri rușinoase intervențiile imperialiste în Coreea și Vietnam, agresivitatea împotriva Egiptului, ca și planurile de a folosi forțele contrarevoluționare pentru restaurarea sistemului capitalist și a dominației imperialismului în Ungaria.

Faptele dovedesc că raportul de forțe pe scară mondială s-a schimbat radical în favoarea păcii și socialismului, că a trecut și nu se va mai întoarce nicodată vremea cînd imperialismul putea atenta în voie la libertatea și independența popoarelor. Dar dacă totuși aventurieri imperialiști se vor încumeta să dezlănțuie războiul, atunci, așa cum pe bună

dreptate subliniază Declarația, popoarele lumii întregi, pline de mînie și indignare împotriva imperialismului care le aduce suferințe și jefuri atât de grele, vor termina pentru totdeauna cu orînduirea capitalistă.

Partidele comuniste și muncitorești din întreaga lume sînt hotărîte să facă tot ce le stă în putință pentru a apăra omennirea de grozăviile unui nou război, pentru a asigura dezvoltarea pașnică a omenirii pe calea progresului. Ele consideră lupta pentru pace drept sarcina lor primordială.

Reprezentanții partidelor comuniste și muncitorești din aproape toate țările lumii, pe deplin conștienți de răspunderea acestor partide pentru destinele omenirii, au adresat muncitorilor și țărănilor din toate țările, oamenilor de artă, cultură și știință din lumea întreagă, tuturor oamenilor de bunăvoință, prin Manifestul Păcii, o caldă chemare la luptă pentru menținerea și apărarea păcii. Popoarele iubitoare de pace pot, cu forțe unite, să zădărnicească planurile cercurilor agresive imperialiste de a arunca omenirea într-un nou război, mai distrugător decît oricare altul cunoscut pînă acum în istorie.

Partidele comuniste și muncitorești își vor intensifica eforturile pentru unirea tuturor forțelor iubitoare de pace, interesate în prevenirea războiului. De mare importanță este în această privință, unitatea de acțiune între partidele comuniste și muncitorești, unitatea între diferitele organizații sindicale, ale muncitorilor de a contribui din toate puterile lor de a înfăptuirea de acțiunile comune de socialități, cu organizațiile democratice și progresiste, cu toate partidele organizate și mișcările care acțiunează pentru pace, împotriva războiului, pentru făurirea securității în Eu-

ropa și Asia, reducerea înarmărilor, interzicerea folosirii și experimentării armelor nucleare.

TOVARĂȘI,

Partidul nostru, în deplin acord cu Declarația de la Moscova, a considerat și consideră că întărirea unității și colaborării frațetești între țările socialiste, între partidele comuniste și muncitorești este cea mai însemnată condiție a succesului în lupta pentru pace și socialism. Nu este de mirare că reacțiunea internațională a dezlănțuit, mai ales în ultimii ani, campanii turbulente împotriva unității lagărului socialist, călînd prin toate mijloacele să calomnieze Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste, să ațîțească relațiile între țările socialiste, să ațîțească războaiele naționaliste pentru a submina prietenia țărilor democrat-populare cu Uniunea Sovietică, pentru a dezbină familia țărilor socialiste și a lovi mai ușor în fiecare din ele. Uneltirile și strădanile reacțiunii internaționale sînt și vor fi sortite eșecului.

Relațiile între țările socialiste sînt de nezdruincinat. Ele au un conținut cu totul nou în istorie, pe care nu-l pot avea relațiile între statele a căror orînduire socială este bazată pe exploatarea omului de către om. Conținutul acestor relații constă în colaborarea și intr-ajutorarea tovarășească multilaterală pentru construirea socialismului, pentru apărarea și consolidarea cuceririlor revoluționare ale poporului muncitor. Aceste relații, care întăresc întregul sistem mondial al socialismului.

Experiența proprie a poporului român a arătat că relațiile de colaborare dintre țările socialiste, ajutorul frățesc multilateral acordat României de către Uniunea Sovietică au înlesnit imens

opera de construcție socialistă desfășurată de poporul român, care a putut astfel să obțină într-un timp scurt mari succese în dezvoltarea economică și social-culturală a țării. Experiența tuturor popoarelor care construiesc socialismul dovedește că unitatea țărilor lagărului socialist este cheia și condiția independenței și suveranității tuturor țărilor socialiste. Întărirea continuă a acesteia unități răspunde intereselor naționale ale fiecăreia din aceste țări.

Clasa muncitoare, oamenii muncii din toate țările sînt vital interesați în dezvoltarea și consolidarea continuă a cuceririlor revoluționare ale popoarelor Uniunii Sovietice, Chinei populare și ale celorlalte țări socialiste, în apărarea acestor cuceriri istorice împotriva oricăror uneltiri ale dușmanilor socialismului. În același timp, pentru clasa muncitoare care deține puterea de stat este o îndatorire internațională de a căpetenie solidaritatea cu mișcarea muncitorească din țările capitaliste. Realizările obținute de oamenii muncii din țările socialiste în construirea noi orinduirii în propria lor țară constituie cea mai importantă contribuție la întărirea forțelor mondiale ale socialismului.

În timpul și după cel de-al doilea război mondial, ca rezultat al ridicării influenței ideilor comuniste, mișcarea comunistă internațională s-a largit și s-a întărit continuu. Astăzi, în lume există peste 70 de partide comuniste cu peste 33 milioane de membri. În țările muncitorești și în devenit forța conducătoare a statului. Prin lupta lor eroică pentru apărarea independenței naționale, pentru pace și interesele vi-

(Continuare în pag. 11-a)

Adunarea activului de partid din orașul și regiunea București

Ieri, în sala Floreasca, a avut loc adunarea activului de partid din orașul și regiunea București. Pe baza hotărîrii sesiunii plenare a C.C. al P.M.R. din 14 decembrie, adunarea a dezbătut Declarația Consfătuirii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste și muncitorești din țările socialiste și „Manifestul Păcii” elaborat de Consfătuirea reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești.

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, prim secretar al C.C. al P.M.R., a făcut expunerea cu privire la consfătuirea reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești. În dezbaterile ce au avut loc, vorbitorii au arătat că membrii partidului nostru și masele largi ale oamenilor muncii din țara noastră au primit cu însuflețire și cu o deplină aprobare

documentele adoptate de cele două consfătuiri, care reprezintă o nouă etapă în întărirea coeziunii mișcării comuniste și muncitorești internaționale, în întărirea unității țărilor lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică. Ei au subliniat justetea liniei politice interne și externe a partidului nostru, bazată pe aplicarea creatoare a invincibilei înflăcărării marxist-leniniste la condițiile țării noastre. Totodată s-a arătat însemnătatea însușirii de către toți membrii de partid a bogatelor învățăminte ce rezultă din aceste documente.

Adunarea a constituit o puternică manifestare a hotărîrii organizațiilor de partid din orașul și regiunea București de a munci neobosit, sub conducerea Comitetului Central, pentru aplicarea politicii partidului

în toate domeniile construcției socialiste și îmbunătățirea continuă a activității organelor și organizațiilor de partid, pentru ridicarea nivelului muncii ideologice și apărarea purității învățămîntului marxist-leninist împotriva oricăror influențe ale ideologiei burgheze, pentru mobilizarea maselor largi de oameni ai muncii în opera de construire a socialismului și în lupta pentru apărarea păcii.

La adunare au luat parte tovarășii Chivu Stoica, Gh. Apostol, P. Borilă, N. Ceaușescu, Al. Drăghici, membri ai Biroului Politic al C.C. al P.M.R., F. Dănălaș, prim secretar al Comitetului orașeneș București, V. Cristache, prim secretar al Comitetului regional București, și alți membri și membri supleanți ai C.C. al P.M.R.

Sala Floreasca. Aspect de la adunarea activului de partid din orașul și regiunea București

